

nuftige stræk, vi har lavet, på grund af andre partiers spil for galleriet.

Kl. 15.55

Derfor er mit spørgsmål til de partier, der stod bag det lovgrundlag, der jo i virkeligheden gennemfører overførslen fra Den Sociale Pensionsfond: Gør man det fortsat, eller er den usikkerhed, man har forsøgt at skabe i dag, udtryk for, at man er løbet fra at stå bag det lovgrundlag? Der siger jeg så: Det ville da være positivt i den forstand, at så har vi da noget at sætte os ned og snakke om, nemlig hvordan vi kommer videre, og hvordan vi så skruer det lovgrundlag sammen, der skal være fremover. Vi har jo den principielle indstilling, at pengene i Den Sociale Pensionsfond burde gå til en tillægspension, som man lovede i sin tid, da folk skulle indbetale til ordningen fra 1972 til 1984, først 1 pct. og så 2 pct. af indkomsten. Mere klart kan det overhovedet ikke siges.

Så spørger hr. Ole Sohn også om straffeaktionen over for amterne og redde sygehuse osv. Vi har jo også her i salen tidligere givet udtryk for, at vi synes, det er meget, meget fornuftigt, at en aftale er en aftale, og at regeringen sørger for, at amter og kommuner overholder de aftaler, man har indgået. Så har vi jo i anden sammenhæng i øvrigt anvist en måde at redde sygehusene på, for det ligger os utrolig meget på sinde. Men der har vi jo desværre set, at der er nogle partier, der af forskellige taktiske årsager ikke ville støtte vores beslutningsforslag, som jo i al sin enkelhed ville pålægge regeringen at forhandle med amterne om at undgå sygehusnedlæggelser.

Hvis det kostede penge, ville den jo i givet fald skulle komme tilbage til Folketinget og forhandle, hvordan man så kunne skaffe de midler, det i givet fald måtte koste. Men det er der desværre ikke et flertal herinde i Folketinget der vil stemme for, for så kunne vi jo kombinere dét, at en aftale skal holdes, med en reel forhandling om at sikre sygehusenes eksistens. Men det har der jo desværre ikke været stemning for herinde.

Så til fru Line Barfod: Jamen vi vil fortsætte ude i forsamlingshusene med at fortælle om, hvad vores holdning er. Men det er klart, at der jo er en forskel på, om man siger: På trods af, at vi har den principielle holdning til et givent spørgsmål, går vi til forhandling med regeringen for at få mest muligt ud af vores mandater herinde, mest mulig indflydelse bl.a. for at få etableret en ældrecheck til de pensionister, der har allermindst i det her samfund. Eller vi siger: Nå, fordi vi har den principielle holdning og

ikke kan formå regeringen til at blive overbevist om det lykkelige i vores holdning på det område, vil vi ikke forhandle, og så kan vi ikke komme videre ad det spor. Vi har valgt forhandlingsvejen, og det er klart, at det altså også har nogle konsekvenser i forhold til, at man indgår en aftale, og det har vi valgt at gøre.

Så må jeg komme tilbage til hr. Bjarne Laustsen ved en senere lejlighed.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

De tre næste spørgere er hr. Henrik Sass Larsen, hr. Ole Stavad og hr. Jørn Jespersen. Derefter kommer de næste tre.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det er jo interessant at høre Dansk Folkepartis ordfører nogle gange stå her og sige: Jamen så kunne man lave det ene med os, og så kunne man lave det andet med os, og det vil man godt rette op på, og det har man som politik.

Sagen er vel, at man har indforskrevet sig til at være automatisk støtteparti for regeringen uden nogen som helst mulighed for at bryde ud af en økonomisk blokpolitik. Alt er vel bundet i forhold til, hvad man har med regeringen. Derfor holder alle mulige tilbud om, at vi kan forhandle om det ene eller det andet eller det tredje, ikke.

Nu kom der en fortolkning af et spørgsmål om en pensionsfond her, men derudover gav Dansk Folkepartis ordfører udtryk for, at man ønskede at komme med i et forlig om satspuljen. Så vil jeg spørge: Gælder det også der, at Dansk Folkeparti har den principielle holdning, at man egentlig synes, det er en forkert måde at gøre det på, men at man bare gerne vil med i forliget, fordi det nu engang er der?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl var inde på den såkaldte ældrecheck, og jeg kender sådan set ikke rigtig nogen her i Folketinget, der ikke gerne inden for de økonomiske rammer, hvor det er muligt, ville være med til at give endnu bedre vilkår ikke mindst for de af vore pensionister, der har mindst.

Men det, der undrer mig meget, er, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen mener, at det er acceptabelt, at en pensionist, der har 5.000 kr. i ATP – det her er vel at mærke et svar fra finansministeren i Finansudvalget – vil miste